

Wymiar transcendencji „Dekalogu” Krzysztofa Kieślowskiego wobec dylematów współczesnego człowieka

Zasadniczym celem pracy jest interpretacja „Dekalogu” Krzysztofa Kieślowskiego jako dokonania, które proponuje współczesnemu człowiekowi, zagubionemu w trudnych wyborach, wartości transcendentalne jako jedyną drogę godnego życia.

Problematyka niniejszego opracowania rozwija i uzasadnia temat główny, dotyczący zagadnień dzisiejszej rzeczywistości ujętych przez pryzmat filmu polskiego reżysera. Pozwala na konfrontację pragnień i oczekiwań człowieka z tym, co niesie życie. Wizja artystyczna Kieślowskiego proponuje mu spojrzenie na siebie, szukanie sensu istnienia w trudnej ponowoczesności także w wymiarze transcendencji.

Reżyser jest twórcą filmu, który podkreśla doniosłość duchowych wartości, ulegających zapomnieniu w laicyzującym się świecie. Dzieło Kieślowskiego jest aktualizacją Dziesięciorga Przykazań, dlatego też w rozważaniach przywołane zostały niektóre spojrzenia na Dekalog w perspektywie historycznej.

By ukazać źródło dylematów dzisiejszego człowieka nakreślono sytuację egzystencjalną – moralną współczesnych, ich sposoby myślenia i postępowania, mające korzenie w odrzuceniu metafizyki i przyjęciu filozofii ponowoczesnej. Te realia współczesności powodują kryzys tożsamości człowieka, są też zagrożeniem dla ładu społecznego. To jednocześnie wskazanie konieczności powrotu do metafizyki i wartości duchowych, transcendentnych, które, wpisane w naturę człowieka, są jedyną możliwością życia godnego i szczęśliwego.

Cześć rozważań poświęcona jest także filmowi jako dziełu sztuki. Bowiem sztuka może i powinna odpowiadać na pytania o sens ludzkiej egzystencji, zaspokoić i kształtować potrzebę piękna duchowego. Służy temu

nie tylko warstwa treściowa, ale także struktura filmu. Transcendentny wymiar scenariusza i scenopisu, obraz, plan filmowy, gra aktorów, muzyka, symbolika decydują o wyrazistym przesłaniu dzieła. Bardzo często te elementy strukturalne filmu sprawiają, że wymowa treści pozostaje długo w pamięci widza. Film daje szansę odejścia człowieka od pseudowartości prowadzących do rozpacz, bezsensu, pesymizmu i jednocześnie stwarza możliwość powrotu do życia według zasad i odpowiedzialności za własne decyzje.

Uwzględnienie w pracy fabuły filmu i losów głównych bohaterów pozwala zobrazować wartości i ich rolę w życiu. Akcentuje transcendentny wymiar egzystencji, istotę miłości, dobra, prawdy, wolności. Potwierdza także, że są one duchową potrzebą człowieka. Piękno rzeczywiste, klasyczne wartości skonfrontowane zostały z ich pojmowaniem w ponowoczesności. Stają się pseudowartościami, ich indywidualistyczny i relatywny charakter prowadzi człowieka do moralnego upadku.

